

Gjengen frå Os saman med moldoviske ungdommar. Kari Jordal (nr. to frå venstre.) Hanne Storesæthre (nr. tre.) Tonje Stølsnes Ruanes (nr. fire.) og Fredrik Hjeltnuett framme til høgre. (Begge foto: Eva Skoglund Strønen)

Hanne Storesæthre besøker ein barneheim og får ein lien skjønning på fanget.

Moldova har merkt dei for livet

For ein måned sidan vitja fire ungdommar frå Os Europas fattigaste land i regi av «Hjelp Moldova». Inntrykka vil følgja dei livet ut.

Anne Marie Aarøen Vangnes
anne-marie@osofusa.no

I eit klasserom på Os vidaregåande skule sit *Fredrik Hjeltnuett* (17), *Tonje Stølsnes Ruanes* (17) og *Hanne Storesæthre* (17) saman med lærarane *Eva Skoglund Strønen* og *Hilde Paaske-Krauer*. Inntrykka etter den ve-

keslange turen til hovudstaden Chishnau saman med osingen bak hjelpearbeidet «Hjelp Moldova», *Hans Bjørn Bakkeleig*, er framleis sterke.

– På eit tidspunkt måtte eg stoppa opp og tenkja: “Tusen takk mamma, for at du fødde meg i Norge. Eg hadde dødd hadde eg budd her borte”, fortel Hanne.

Noko anna å vera der

Etter å ha besøkt sjukhus, to barneheimar og eit fengsel har det gått opp for dei kor godt vi har det i Noreg.
– Eg klagar ikkje lenger over

at været er kaldt og surt, eg har jo eit varmt hus eg kan gå inn i, seier Tonje. Fredrik nikkar.

– Eg freista å førebù meg, men det er noko anna å vera der og kjenna luktene og høyra lydane av barneskrik i gangane på sjukhuset. Vi veit ikkje kor godt vi har det. Eg tenkjer på Moldova-turen kvar dag. Alle burde få oppleva ein tur dit, seier han.

Kjekk, norsk ungdom

Det er tredje året dei to vidaregåande skulane i Os arrangerer elevturar til landet i aust. Med på turen var også elevrådsleiar

ved Os gymnas, *Kari Jordal* (18), og elevar og lærarar frå Langhaugen vidaregåande skole i Bergen.

– Eg er imponert over ungdomane. Både korleis dei tok vare på kvarandre, men også den kontakten dei fekk med moldoviske jamaldringar og kor reflekterte dei var i møte med tilhøva der borte, seier lærar Eva Skoglund Strønen.

Superstjerne i Moldova

Heldigvis vart det ikkje berre møte med naud og elende. Alle fem dreg fram møta med moldovisk hjartevarme og venleg-

heit. Dei fekk også ved sjølvsyn sjå at det nyttar. Både innlagt varmtvann, tak over hovudet og medisinsk utstyr var kome på plass ved hjelp av innsamla midlar, deriblant frå skulane sine solidaritetsprosjekt.

– Eg trur ikkje folk her i Os forstår kva Hans Bjørn Bakkeleig betyr for folk der borte. Han er verkeleg ei superstjerne som alle kjemner og veit om. Likevel er han så beskjeden på eigne vegner og vil ikkje ha fokus på sin person i det heile, seier ei djupt imponert Tonje.